

ประกาศสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น
ร่างประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดค่าปริมาณของสารเจือปนในอากาศที่ระบายออกจาก
ปล่องหม้อน้ำของโรงงานที่ตั้งอยู่ในท้องที่กรุงเทพมหานคร พ.ศ.

๑. หลักการ

ปัจจุบันกรุงเทพมหานครประสบปัญหาค่าฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM_{2.5}) เกินค่ามาตรฐานในบรรยากาศทั่วไป ซึ่งเกิดจากปัญหาการจราจรขนส่ง การเผาในที่โล่ง และภาคอุตสาหกรรมเป็นหลักอยู่แล้ว ดังนั้นเพื่อมิให้ปัญหาฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM_{2.5}) ในพื้นที่กรุงเทพมหานครมีสถานะที่อาจส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนไปมากกว่าเดิม จึงเห็นควรปรับปรุงค่ามาตรฐานมลพิษอากาศจากปล่องหม้อไอน้ำให้เข้มงวดมากยิ่งขึ้น เพื่อเป็นการส่งเสริมให้ภาคอุตสาหกรรมใช้เทคโนโลยีการผลิตและการเลือกใช้เชื้อเพลิงสะอาด ซึ่งถือเป็นการปกป้องสุขภาพของประชาชนและคุณภาพสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องตามข้อสั่งการนายกรัฐมนตรี จึงจำเป็นต้องออกประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมนี้

๒. วิธีการรับฟังความคิดเห็น และกลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็น

กรมโรงงานอุตสาหกรรม ได้ดำเนินการจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็น ๒ ช่องทาง ประกอบด้วย เว็บไซต์กรมโรงงานอุตสาหกรรม (www.diw.go.th) และระบบกลางทางกฎหมาย (www.law.go.th) ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีการ่วมกับสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) ตั้งแต่วันที่ ๗ - ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๘ โดยรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสีย เช่น ผู้ประกอบกิจการโรงงาน หน่วยงานของรัฐและเอกชน และประชาชนทั่วไป เป็นต้น เพื่อให้ได้รับทราบและร่วมให้ความคิดเห็นต่อร่างประกาศกระทรวงฉบับดังกล่าว

๓. สรุปผลรับฟังความคิดเห็น

เมื่อสิ้นสุดการรับฟังความคิดเห็นมีจำนวนผู้แสดงความคิดเห็นและประเด็นความคิดเห็นต่อร่างประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดค่าปริมาณของสารเจือปนในอากาศที่ระบายออกจากปล่องหม้อน้ำของโรงงานที่ตั้งอยู่ในท้องที่กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ดังนี้

๓.๑ สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์กรมโรงงานอุตสาหกรรม (www.diw.go.th)

๓.๑.๑ จำนวนผู้เยี่ยมชม	๓๐	ราย
๓.๑.๒ จำนวนผู้ที่ตอบ	๑๒	ราย
- เห็นด้วย	๑๑*	ราย
- ไม่เห็นด้วย	๑	ราย

*หมายเหตุ มีจำนวนที่ตอบซ้ำโดยบุคคลเดียวกันรวม ๙ รายการ

๓.๑.๓ สรุปประเด็นความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์กรมโรงงานอุตสาหกรรม (www.diw.go.th)

ลำดับที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็นของผู้เสนอร่าง
๑	หน่วยงานของรัฐ	ไม่เห็นด้วย	โรงงานที่ใช้เชื้อเพลิงสะอาด เช่น LPG ไม่ควรบังคับใช้กฎหมายนี้เพราะเป็นเชื้อเพลิงสะอาดแล้ว	เนื่องจากร่างประกาศกระทรวงฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ในการควบคุมมลพิษอากาศจากการเผาไหม้เชื้อเพลิงของหม้อน้ำ ดังนั้น การเผาไหม้เชื้อเพลิงก๊าซยังคงมีการระบายมลพิษอากาศอยู่ จึงต้องถูกควบคุมตามกฎหมายด้วย

ลำดับที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็นของผู้เสนอร่าง
๒	ผู้ประกอบการ กิจการ โรงงาน	เห็นด้วย	-	-
๓	ผู้ประกอบการ กิจการ โรงงาน	เห็นด้วย	-	-
๔	ผู้ประกอบการ กิจการ โรงงาน	เห็นด้วย	- กรณีที่บริษัทเล็กที่มีผลวิเคราะห์ผ่านเกณฑ์น่าจะยกเว้นเพราะมีค่าใช้จ่ายสูง - น่าจะมีกรณียกเว้นหน่วยงานที่ผลตรวจสอบประจำปีทุกผ่านเกณฑ์เพราะค่าใช้จ่ายสำหรับธุรกิจขนาดเล็ก	ประกาศกระทรวงฉบับนี้บังคับใช้กับโรงงานจำพวกที่ ๓ ที่ตั้งอยู่ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ทั้งนี้ โรงงานมีหน้าที่ต้องควบคุมการระบายมลพิษอากาศจากปล่องระบายไม่ให้เกินค่ามาตรฐานที่กฎหมายกำหนด

๓.๒ สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบกลางทางกฎหมาย (www.law.go.th)

๓.๒.๑ จำนวนผู้เยี่ยมชม ๔๕๗ ราย

๓.๒.๒ จำนวนผู้ที่ตอบ ๒๔ ราย

๓.๒.๓ สรุปประเด็นความคิดเห็นผ่านระบบกลางทางกฎหมาย (www.law.go.th)

๑) ท่านเห็นด้วยกับคำนิยาม หรือไม่ อย่างไร (ข้อ ๓ ของร่างประกาศฯ)

จำนวนผู้ตอบ ๒๔ ราย

เห็นด้วย ๒๑ ราย

ไม่เห็นด้วย ๓ ราย

ลำดับที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็นของผู้เสนอร่าง
๑	ประชาชน ทั่วไป	เห็นด้วย	-	-
๒	หน่วยงาน ของรัฐ	เห็นด้วย	-	-
๒	ผู้ประกอบการ กิจการ โรงงาน	เห็นด้วย	-	-
๓	ผู้ประกอบการ กิจการ โรงงาน	ไม่เห็นด้วย	เพราะบางโรงงานเป็นโรงงานขนาดเล็ก	ประกาศกระทรวงฉบับนี้บังคับใช้กับโรงงานจำพวกที่ ๓ ที่ตั้งอยู่ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ที่มีการระบายมลพิษอากาศจากการเผาไหม้เชื้อเพลิงของหม้อน้ำ ทั้งนี้ โรงงานมีหน้าที่ต้องควบคุมการระบายมลพิษอากาศจากปล่องระบายไม่ให้เกินค่ามาตรฐานที่กฎหมายกำหนด

ลำดับที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็นของผู้เสนอร่าง
๕	หน่วยงานเอกชน	เห็นด้วย	-	-
๖	ผู้ประกอบการโรงงาน	ไม่เห็นด้วย	๑. คำนิยามยังไม่แยกประเภทโรงงาน และลักษณะเชื้อเพลิงอย่างชัดเจน ๒. คำนิยามบางคำยังเปิดกว้างอาจตีความได้หลากหลายโดยเฉพาะคำที่เกี่ยวข้องกับ - ฝุ่นละอองขนาดเล็ก PM_{2.5} - ปล่องระบายอากาศ - แหล่งกำเนิดมลพิษ ๓. ไม่สอดคล้องกับรูปแบบการใช้งานจริงของโรงงานขนาดเล็ก ๔. คำนิยามควรระบุให้รองรับเทคโนโลยีใหม่ในอนาคต เช่น ระบบเผาไหม้ประสิทธิภาพสูง, ระบบตรวจวัดอัตโนมัติ ฯลฯ แต่ร่างประกาศยังไม่ครอบคลุมซึ่งอาจทำให้ต้องแก้ไขอีกหลายครั้งในอนาคต	ประกาศกระทรวงฉบับนี้บังคับใช้กับโรงงานจำพวกที่ ๓ ที่ตั้งอยู่ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ที่มีการระบายมลพิษอากาศจากการเผาไหม้เชื้อเพลิงของหม้อน้ำ โดยไม่กำหนดชนิดเชื้อเพลิงเพื่อเป็นการส่งเสริมให้ภาคอุตสาหกรรมใช้เทคโนโลยีการผลิตและการเลือกใช้เชื้อเพลิงสะอาด ทั้งนี้ รับข้อเสนอแนะไปพิจารณาปรับปรุงแก้ไขคำนิยามของหม้อน้ำให้มีความชัดเจนและเหมาะสมต่อไป
๗	ประชาชนทั่วไป	ไม่เห็นด้วย	ไม่ได้ระบุว่า หม้อไอน้ำ ใช้เชื้อเพลิงประเภทใด	ร่างประกาศกระทรวงฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ในการควบคุมมลพิษอากาศจากใช้หม้อน้ำที่มีการเผาไหม้เชื้อเพลิงทุกชนิด โดยจะต้องควบคุมการระบายมลพิษให้เป็นไปตามที่ประกาศกำหนด
๘	หน่วยงานของรัฐ	เห็นด้วย	- มิติทางนิติศาสตร์และการบังคับใช้กฎหมาย (Legal & Enforcement Perspective) - ความชัดเจนและไม่คลุมเครือ (Clarity and Unambiguity) คำนิยามนี้มีความชัดเจนอย่างยิ่งในการระบอบุองค์ประกอบสำคัญ ๓ ประการ คือ ๑) กระบวนการ (Process) การใช้ความร้อนจากการเผาไหม้ของเชื้อเพลิง ๒) การเปลี่ยนแปลง (Transformation) เปลี่ยนสถานะของน้ำให้เป็นไอน้ำ ๓) วัตถุประสงค์ (Purpose) เพื่อใช้ในกระบวนการผลิต การระบอบุองค์ประกอบที่ชัดเจนเช่นนี้ช่วยลดปัญหาการตีความที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต ทำให้เจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมาย (พนักงานเจ้าหน้าที่ตาม พ.ร.บ. โรงงาน) และผู้ประกอบการโรงงานมีความเข้าใจที่ตรงกัน	-

ลำดับที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็นของผู้เสนอร่าง
			ป้องกันข้อโต้แย้งทางกฎหมายที่อาจนำไปสู่การฟ้องร้องคดีต่อศาลปกครองได้ - ความเป็นกลางทางเทคโนโลยี (Technology Neutrality) คำนิยามนี้ไม่ได้จำกัดเฉพาะเจาะจงถึงประเภทของหม้อน้ำ (เช่น Fire-tube, Water-tube) หรือประเภทของเชื้อเพลิง (เช่น ของแข็ง, ของเหลว, ก๊าซ, ชีวมวล) แต่ครอบคลุมอุปกรณ์ทุกชนิดที่เข้าข่ายตาม “หน้าที่ (Function)” ที่กำหนดไว้ ซึ่งถือเป็นหลักการร่างกฎหมายที่ดีและทันสมัย ทำให้ประกาศฉบับนี้สามารถบังคับใช้ได้กับเทคโนโลยีหม้อน้ำที่มีอยู่ในปัจจุบันและที่จะเกิดขึ้นใหม่ในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด โดยไม่จำเป็นต้องแก้ไขประกาศบ่อยครั้ง - ขอบเขตการบังคับใช้ที่ได้สัดส่วน (Proportionality of Scope) การระบุวัตถุประสงค์ “เพื่อใช้ในกระบวนการผลิต” เป็นการจำกัดขอบเขตของประกาศให้มุ่งเน้นไปยังแหล่งกำเนิดมลพิษในภาคอุตสาหกรรมอย่างแท้จริง ซึ่งสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของ พ.ร.บ. โรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ทำให้ไม่ขยายขอบเขตไปครอบคลุมถึงอุปกรณ์ผลิตไอน้ำขนาดเล็กที่ไม่ได้ใช้เพื่อการผลิตในเชิงอุตสาหกรรม เช่น อุปกรณ์ต้มน้ำในร้านอาหาร หรือระบบทำน้ำร้อนในอาคารพักอาศัย ซึ่งเป็นการใช้หลักความได้สัดส่วนในการกำกับดูแลเฉพาะแหล่งกำเนิดมลพิษที่สำคัญ - มิติทางเทคนิค วิศวกรรม และวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม (Technical, Engineering & Environmental Science Perspective) ความถูกต้องตามหลักวิชาการสากล (Alignment with International Standards): คำนิยามนี้สอดคล้องกับหลักการพื้นฐานทางวิศวกรรมเครื่องกลและอุณหพลศาสตร์ (Thermodynamics) ที่ยอมรับกันในระดับสากล เช่น มาตรฐานของ ASME (American	

ลำดับที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็นของผู้เสนอร่าง
			Society of Mechanical Engineers) ซึ่งนิยาม Boiler ว่าเป็นภาชนะปิดที่ใช้ถ่ายเทความร้อนจากการเผาไหม้ไปยังของเหลว (โดยเฉพาะน้ำ) เพื่อผลิตไอน้ำ การใช้คำนิยามที่เป็นสากลทำให้เกิดความน่าเชื่อถือทางวิชาการและง่ายต่อการอ้างอิงเปรียบเทียบกับมาตรฐานของประเทศมหาอำนาจและองค์การระหว่างประเทศ การมุ่งเป้าที่แหล่งกำเนิดมลพิษ (Targeting the Pollution Source) กระบวนการ “การเผาไหม้ของเชื้อเพลิง” ที่ระบุไว้ในคำนิยาม คือหัวใจสำคัญของการปล่อยสารเจือปนในอากาศที่ประกาศนี้ต้องการควบคุม ได้แก่ ฝุ่นละออง (TSP), ก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ (SO₂) และก๊าซออกไซด์ของไนโตรเจน (NO_x) ดังนั้น คำนิยามนี้จึงเป็นการระบุตัวอุปกรณ์ที่เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษเป้าหมาย (Target Source) ได้อย่างแม่นยำและมีประสิทธิภาพสูงสุด ๓. มิติทางนโยบายและความสอดคล้องกับกฎหมายลำดับสูง (Policy and Legal Hierarchy Alignment Perspective) สอดคล้องกับเจตนารมณ์แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ฉบับปัจจุบัน ได้กำหนดหน้าที่ของรัฐในการพิทักษ์รักษาสิ่งแวดล้อมและดูแลสุขภาพอนามัยของประชาชน การกำหนดนิยามที่ครอบคลุมและชัดเจนเพื่อนำไปสู่การควบคุมมลพิษทางอากาศจากโรงงานในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีปัญหามลพิษสะสมรุนแรง ถือเป็น การดำเนินการที่สอดคล้องกับหน้าที่ของรัฐตามรัฐธรรมนูญอย่างเคร่งครัด สอดคล้องกับพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกาศฉบับนี้ออกโดยอาศัยอำนาจตามกฎกระทรวงซึ่งออกตามความใน พ.ร.บ. โรงงานฯ การนิยาม “หม้อน้ำ” ว่าเป็น “อุปกรณ์” ที่ใช้ใน “กระบวนการผลิต” จึงมีความสอดคล้องกับนิยามของ “โรงงาน” และ “เครื่องจักร”	

ลำดับที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็นของผู้เสนอร่าง
			ตามมาตรา ๕ แห่ง พ.ร.บ. โรงงานฯ ทำให้สถานะทางกฎหมายของคำนิยามนี้มีความมั่นคงและไม่ขัดหรือแย้งต่อกฎหมายแม่บท	

๒) ท่านเห็นด้วยกับประเภทโรงงานที่เข้าข่ายต้องดำเนินการตามประกาศฉบับนี้หรือไม่
อย่างไร (ข้อ ๔ ของร่างประกาศฯ)

จำนวนผู้ตอบ ๒๔ ราย
เห็นด้วย ๒๒ ราย
ไม่เห็นด้วย ๒ ราย

ลำดับที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็นของผู้เสนอร่าง
๑	ประชาชนทั่วไป	เห็นด้วย	-	-
๒	หน่วยงานของรัฐ	เห็นด้วย	-	-
๓	ผู้ประกอบการกิจการโรงงาน	เห็นด้วย	-	-
๔	หน่วยงานเอกชน	เห็นด้วย	-	-
๕	ผู้ประกอบการกิจการโรงงาน	เห็นด้วย	อากาศเสียที่ปล่อยออกจากโรงงานไปสู่บรรยากาศ เราไม่ทราบได้ว่าเป็นมลพิษมากแค่ไหน สามารถทำลายสิ่งแวดล้อมหรืออาจจะก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพและกระทบต่อผู้อื่น ควรจะต้องป้องกันไว้ดีกว่า	-
๖	ผู้ประกอบการกิจการโรงงาน	ไม่เห็นด้วย	เนื่องจากโรงงานของข้าพเจ้าเป็นโรงงานที่มีหม้อไอน้ำขนาดเล็ก (Boiler ๒ ตัน ชั่วโมง ใช้เชื้อเพลิงแก๊ส) ซึ่งเป็นระบบที่มีความเสี่ยงด้านมลพิษต่ำกว่าโรงงานขนาดใหญ่หรือโรงงานที่ใช้เชื้อเพลิงแข็ง เช่น ถ่านหิน ไม้ หรือชีวมวล	เนื่องจากร่างประกาศกระทรวงฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ในการควบคุมมลพิษอากาศจากการเผาไหม้เชื้อเพลิงของหม้อน้ำ ดังนั้น การเผาไหม้เชื้อเพลิงก๊าซยังคงมีการระบายมลพิษอากาศอยู่ จึงต้องถูกควบคุมตามกฎหมายด้วย
๗	ประชาชนทั่วไป	ไม่เห็นด้วย	ต้องพิจารณากฎหมายใด ระหว่างมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ หรือมาตรฐานตามกฎหมายฉบับนี้ เพราะไม่ได้กำหนดไว้เป็นการเฉพาะว่า เป็นโรงงานที่ใช้หม้อไอน้ำจากเชื้อเพลิงใด	ร่างประกาศกระทรวงฉบับนี้ออกภายใต้พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ มีวัตถุประสงค์ในการควบคุมมลพิษอากาศจากใช้หม้อน้ำที่มีการเผาไหม้เชื้อเพลิงทุกชนิด โดยจะต้องควบคุมการระบายมลพิษให้เป็นไปตามที่ประกาศกำหนด

ลำดับ ที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็นของ ผู้เสนอร่าง
๘	หน่วยงาน ของรัฐ	เห็นด้วย	การเลือกบังคับใช้กับโรงงานจำพวกที่ ๓ เป็นแนวทางที่สะท้อนถึงความเข้าใจอย่างถ่องแท้ในระบบการจำแนกประเภทโรงงานตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งมีนัยสำคัญดังนี้ ๑. ความสอดคล้องกับหลักการจำแนกประเภทโรงงานตามกฎหมาย (Principle of Legal Classification Alignment): ตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้จำแนกโรงงานออกเป็น ๓ จำพวก โดยมีเกณฑ์การพิจารณาจากระดับของผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อประชาชนและสิ่งแวดล้อม โรงงานจำพวกที่ ๓ ถูกนิยามว่าเป็นโรงงานประเภทที่อาจก่อให้เกิดปัญหามลพิษ ความเดือดร้อนรำคาญ หรือเป็นอันตรายต่อประชาชนและสิ่งแวดล้อมได้ในระดับสูง จึงจำเป็นต้องผ่านกระบวนการขออนุญาตประกอบกิจการที่เข้มงวดที่สุด ดังนั้น การเริ่มต้นบังคับใช้มาตรฐานมลพิษทางอากาศที่เข้มข้นขึ้นกับโรงงานกลุ่มนี้ จึงเป็นการดำเนินการที่สอดคล้องและตรงตามเจตนารมณ์ของกฎหมายแม่บทอย่างแท้จริง เป็นการกำกับดูแลกลุ่มที่มีศักยภาพในการสร้างผลกระทบสูงสุดก่อนเป็นลำดับแรก ๒. ประสิทธิภาพสูงสุดในการจัดการผลกระทบเชิงสิ่งแวดล้อม (Maximization of Environmental Impact Management): เมื่อพิจารณาในภาพรวมของแหล่งกำเนิดมลพิษจากภาคอุตสาหกรรมในเขตกรุงเทพมหานคร โรงงานจำพวกที่ ๓ ซึ่งโดยทั่วไปมีขนาดใหญ่ มีกำลังการผลิตสูง และมีการใช้หม้อน้ำ (Boiler) ที่มีขนาดใหญ่และมีอัตราการใช้เชื้อเพลิงสูงย่อมมีศักยภาพในการระบายสารเจือปนในอากาศ (ฝุ่นละออง, SO₂, NOx) ในปริมาณที่มากกว่าโรงงานจำพวกที่ ๑ และ ๒ อย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้น การมุ่งเป้า (Targeting) ไปที่โรงงานกลุ่มนี้ จะทำให้สามารถลดปริมาณการระบายมลพิษโดยรวมได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ	-

ลำดับ ที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็นของ ผู้เสนอร่าง
			มากที่สุด เปรียบเสมือนการจัดการที่ “ต้นทางของแหล่งกำเนิดหลัก” ซึ่งจะ ส่งผลให้คุณภาพอากาศโดยรวมของ กรุงเทพมหานครดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัดใน ระยะเวลาที่สั้นกว่า ๓. หลักความได้สัดส่วนและการบริหาร จัดการทรัพยากรภาครัฐอย่างคุ้มค่า (Principle of Proportionality and Efficient Public Resource Management): การบังคับใช้กฎหมาย กับทุกโรงงานที่มีหม้อน้ำพร้อมกัน ในคราวเดียว อาจสร้างภาระด้าน การกำกับดูแล ตรวจสอบ และบังคับใช้ กฎหมายให้กับหน่วยงานภาครัฐเกิน ความจำเป็นและเกินขีดความสามารถ ที่มีอยู่ การเริ่มต้นที่โรงงานจำพวกที่ ๓ ซึ่งมีจำนวนน้อยกว่าแต่สร้างผลกระทบ มากกว่า เป็นการใช้ทรัพยากร (บุคลากร งบประมาณ เครื่องมือ) ของภาครัฐได้ อย่างคุ้มค่าและมีประสิทธิภาพสูงสุด อีกทั้งยังเป็นการดำเนินมาตรการที่ได้ สัดส่วนกับระดับความเสี่ยง โดยไม่สร้าง ภาระด้านกฎระเบียบ (Regulatory Burden) ที่เกินจำเป็นให้กับผู้ประกอบการ รายย่อย (โรงงานจำพวกที่ ๑ และ ๒) ซึ่งอาจมีศักยภาพด้านการลงทุนเพื่อ ปรับปรุงระบบต่ำกว่า ๔. การส่งเสริมการยกระดับเทคโนโลยี และนวัตกรรมในภาคอุตสาหกรรม (Promotion of Technological and Innovative Upgrades): โดยทั่วไปแล้ว โรงงานจำพวกที่ ๓ เป็นผู้ประกอบการ ขนาดกลางถึงขนาดใหญ่ ซึ่งมีศักยภาพ และความพร้อมทางการเงินและ เทคโนโลยีสูงกว่า การกำหนดมาตรฐาน ที่เข้มงวดขึ้นจะเป็นการกระตุ้นและ “บังคับ” ให้โรงงานกลุ่มนี้ต้องลงทุนใน การปรับเปลี่ยนเทคโนโลยีหม้อน้ำให้มี ประสิทธิภาพสูงขึ้น, การติดตั้งอุปกรณ์ บำบัดมลพิษทางอากาศที่ทันสมัย (เช่น Electrostatic Precipitator, Flue-gas Desulfurization, Selective	

ลำดับ ที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็นของ ผู้เสนอร่าง
			Catalytic Reduction) หรือการเปลี่ยนไปใช้เชื้อเพลิงที่สะอาดขึ้น การดำเนินการนี้จะสร้าง “ต้นแบบ” (Best Practice) ของการจัดการมลพิษในภาคอุตสาหกรรม ซึ่งสามารถเป็นตัวอย่างและถ่ายทอดเทคโนโลยีไปยังผู้ประกอบการรายอื่น ๆ ในอนาคตได้ ๕. ความสอดคล้องกับแนวปฏิบัติสากล และหลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย (Alignment with International Best Practices and Polluter Pays Principle): ในระดับสากล นโยบายด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมในหลายประเทศที่พัฒนาแล้ว มักจะเริ่มต้นจากการกำกับดูแลแหล่งกำเนิดมลพิษขนาดใหญ่ (Major Point Sources) อย่างเข้มงวดเป็นลำดับแรก ซึ่งสอดคล้องกับ “หลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย (Polluter Pays Principle - PPP)” ที่ผู้สร้างผลกระทบสิ่งแวดล้อมในระดับสูง ย่อมต้องมีความรับผิดชอบในการจัดการและลดผลกระทบนั้นในระดับที่สูงขึ้นตามไปด้วย การกำหนดขอบเขตของประกาศฉบับนี้จึงถือเป็นก้าวที่สำคัญในการยกระดับมาตรฐานการกำกับดูแลมลพิษของประเทศไทยให้ทัดเทียมนานาชาติ ๖. การวางรากฐานเพื่อการขยายผลในอนาคต (Foundation for Future Scalability): การเริ่มต้นที่โรงงานจำพวกที่ ๓ เปรียบเสมือนการดำเนินโครงการนำร่อง (Pilot Project) ในขนาดจริง ซึ่งจะทำให้ภาครัฐสามารถเก็บรวบรวมข้อมูล, ประเมินผลสัมฤทธิ์ของมาตรการ, ศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการบังคับใช้ และพัฒนากลไกการกำกับดูแลให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ประสบการณ์และความรู้ที่ได้รับจากขั้นตอนนี้ จะเป็นรากฐานที่มั่นคงและทรงคุณค่าอย่างยิ่งสำหรับการพิจารณาขยายขอบเขตการบังคับใช้มาตรฐานไปยังโรงงานจำพวกอื่น ๆ หรือในพื้นที่อื่น ๆ ต่อไปในอนาคตได้อย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ	

๓) ท่านเห็นด้วยกับค่ามาตรฐานที่ระบายออกจากปล่องหม้อน้ำของโรงงานตามประกาศฉบับนี้หรือไม่ อย่างไร (ข้อ ๕ ของร่างประกาศฯ)

จำนวนผู้ตอบ ๒๔ ราย
เห็นด้วย ๑๑ ราย
ไม่เห็นด้วย ๑๓ ราย

ลำดับ ที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็นของ ผู้เสนอร่าง
๑	ประชาชน ทั่วไป	เห็นด้วย	-	-
๒	ประชาชน ทั่วไป	ไม่เห็นด้วย	ก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ (Sulfur Dioxide) กำหนดในร่างฯ ไม่เกิน ๑๒๐ ส่วนในล้านส่วน อาจจะพิจารณาปรับลดให้เหลือ ๖๐ ส่วนในล้านส่วน ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดค่าปริมาณของสารเจือปนในอากาศที่ระบายออกจากโรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๙	รับข้อเสนอไปพิจารณาปรับปรุงค่ามาตรฐานให้เหมาะสม และไม่ต่ำกว่าค่ามาตรฐานที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกำหนด
๓	หน่วยงาน ของรัฐ	เห็นด้วย	-	-
๔	ผู้ประกอบการ กิจการ โรงงาน	เห็นด้วย	-	-
๕	ประชาชน ทั่วไป	ไม่เห็นด้วย	ควรปรับค่ามาตรฐานให้เข้มข้นมากกว่านี้	รับข้อเสนอไปพิจารณาปรับปรุงค่ามาตรฐานให้เหมาะสม และไม่ต่ำกว่าค่ามาตรฐานที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกำหนด
๖	ผู้ประกอบการ กิจการ โรงงาน	ไม่เห็นด้วย	(ไม่ระบุ)	-
๗	หน่วยงาน เอกชน	ไม่เห็นด้วย	มาตรฐานเชื้อเพลิงที่ใช้ในประเทศไทย และคุณภาพเชื้อเพลิงต้องปรับปรุง พร้อมมีราคาที่เหมาะสม ไม่งั้นส่งผลกระทบต่อต้นทุน หากต้องเปลี่ยนเชื้อเพลิงที่สะอาดขึ้น ซึ่งมีราคาสูงกว่าส่งผลต่อต้นทุนในระยะยาว เสี่ยงต่อการเสียโอกาสในการแข่งขันทางธุรกิจ	ร่างประกาศกระทรวงฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ให้โรงงานมีการควบคุมและลดการระบายมลพิษอากาศจากการเผาไหม้เชื้อเพลิงจากหม้อน้ำ ซึ่งเป็นแหล่งกำเนิดของฝุ่นละอองจากภาคอุตสาหกรรม โดยเฉพาะในพื้นที่กรุงเทพมหานครที่ถูกกำหนดให้เป็นเขตควบคุมมลพิษ ในช่วงเดือนพฤศจิกายนถึง มีนาคม อันเป็นการปกป้องสุขภาพประชาชนและคุณภาพสิ่งแวดล้อม และเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบของพนักงานเจ้าหน้าที่ ในการควบคุมกำกับ ดูแลโรงงาน รวมถึงการกำหนด

ลำดับ ที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็นของ ผู้เสนอร่าง
				นโยบายและสนับสนุนการประกอบ กิจการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ รับข้อเสนอแนะเพื่อนำไปหารือร่วมกับ กรมธุรกิจพลังงานในการปรับปรุง คุณภาพเชื้อเพลิงและราคาคันทุน
๘	ผู้ประกอบการ กิจการ โรงงาน	ไม่เห็นด้วย	โรงงานของข้าพเจ้ามีหม้อน้ำ (Boiler) ขนาด ๒ ตัน ใช้เชื้อเพลิงแก๊ส ซึ่งเป็น ระบบที่มีการปล่อยมลพิษต่ำและมี ความเสี่ยงน้อยกว่าโรงงานที่ใช้เชื้อเพลิง แข็งหรือหม้อน้ำขนาดใหญ่	เนื่องจากร่างประกาศกระทรวงฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์ในการควบคุมมลพิษ อากาศจากการเผาไหม้เชื้อเพลิงของ หม้อน้ำ ดังนั้น การเผาไหม้เชื้อเพลิง ก๊าซยังคงมีการระบายมลพิษอากาศอยู่ จึงต้องถูกควบคุมตามกฎหมายด้วย
๙	หน่วยงาน เอกชน	เห็นด้วย	-	-
๑๐	ผู้ประกอบการ กิจการ โรงงาน	ไม่เห็นด้วย	ค่าฝุ่นละอองลดลงกว่าเดิมเยอะมาก	ร่างประกาศกระทรวงฉบับนี้มี วัตถุประสงค์ให้โรงงานมีการควบคุม และลดการระบายมลพิษอากาศจาก การเผาไหม้เชื้อเพลิงจากหม้อน้ำ ซึ่งเป็นแหล่งกำเนิดของฝุ่นละอองจาก ภาคอุตสาหกรรม โดยเฉพาะในพื้นที่ กรุงเทพมหานครที่ถูกกำหนดให้เป็น เขตควบคุมมลพิษ ในช่วงเดือนพฤศจิกายน ถึงมีนาคม เป็นการปกป้องสุขภาพ ประชาชนและคุณภาพสิ่งแวดล้อม และเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ ของพนักงานเจ้าหน้าที่สำหรับ การควบคุม กำกับ ดูแลโรงงาน รวมถึงการกำหนดนโยบายและ สนับสนุนการประกอบกิจการที่เป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อม
๑๑	ผู้ประกอบการ กิจการ โรงงาน	ไม่เห็นด้วย	การกำหนดค่ามาตรฐานที่ระบายออกจาก ปล่องหม้อน้ำ ในส่วนของก๊าซซัลเฟอร์ได ออกไซด์ ไม่เกิน ๑๒๐ ส่วนในล้านส่วนนั้น จะส่งผลให้ผู้ประกอบการต้องเปลี่ยน ชนิดเชื้อเพลิง เพราะเชื้อเพลิงบางชนิด เช่น น้ำมันเตา แม้จะผ่านระบบบำบัด มลพิษอากาศแล้ว ยังไม่สามารถทำให้ ค่าก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์เป็นไปตาม ร่างมาตรฐานฉบับนี้ได้ ซึ่งจะส่งผลกระทบ เรื่องค่าใช้จ่ายในการเปลี่ยนอุปกรณ์ และต้นทุนค่าเชื้อเพลิงที่เพิ่มสูงขึ้น	ร่างประกาศกระทรวงฉบับนี้มี วัตถุประสงค์ให้โรงงานมีการควบคุม และลดการระบายมลพิษอากาศจาก การเผาไหม้เชื้อเพลิงจากหม้อน้ำ ซึ่งเป็นแหล่งกำเนิดของฝุ่นละอองจาก ภาคอุตสาหกรรม โดยเฉพาะในพื้นที่ กรุงเทพมหานครที่ถูกกำหนดให้เป็น เขตควบคุมมลพิษ ในช่วงเดือนพฤศจิกายน ถึงมีนาคม เป็นการปกป้องสุขภาพ ประชาชนและคุณภาพสิ่งแวดล้อม และเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ

ลำดับ ที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็นของ ผู้เสนอร่าง
			เนื่องจากเชื้อเพลิงสะอาดจะมีราคาสูง ทั้งนี้หากจะมีการกำหนดค่ามาตรฐาน ดังกล่าว ควรมีการส่งเสริม เช่น การสนับสนุนงบประมาณจากทางภาครัฐ เพื่อชดเชยผลกระทบที่จะเกิดต่อ ผู้ประกอบการ	ของพนักงานเจ้าหน้าที่สำหรับการควบคุม กำกับ ดูแลโรงงาน รวมถึงการกำหนด นโยบายและสนับสนุนการประกอบ กิจการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ กรณีมาตรการด้านเงินทุน ปัจจุบันมี สิทธิประโยชน์จากสถาบันการเงินที่ สนับสนุนผ่านระบบการรับรอง อุตสาหกรรมสีเขียว เช่น เงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ เงินกู้ประชารัฐ ซึ่งโรงงานสามารถเข้า ร่วมระบบการรับรองอุตสาหกรรม สีเขียวเพื่อรับสิทธิประโยชน์ดังกล่าว รวมถึงการขอรับการส่งเสริมภายใต้ มาตรการยกระดับอุตสาหกรรม (Smart and Sustainable Industry) จากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม การลงทุน (บีโอไอ)
๑๒	ผู้ประกอบการ โรงงาน	ไม่เห็นด้วย	หากร่างมาตรฐานที่กำหนดให้ก๊าซซัลเฟอร์ ไดออกไซด์ต้องไม่เกิน ๑๒๐ ส่วนในล้าน ส่วนถูกบังคับใช้ จะส่งผลให้ผู้ประกอบการ ต้องเผชิญกับทางเลือกที่ยากลำบากในการ เลิกใช้น้ำมันเตา เนื่องจากเทคโนโลยีการ บำบัดปัจจุบันยังไม่เพียงพอที่จะทำให้ผ่าน เกณฑ์นี้ได้ การเปลี่ยนแปลงดังกล่าว หมายถึงต้นทุนมหาศาล ทั้งจากการรื้อ ระบบเดิมและการซื้อเชื้อเพลิงสะอาดที่ แพงกว่า ดังนั้น เพื่อความเป็นธรรมและ ความอยู่รอดของภาคอุตสาหกรรม ภาครัฐ จำเป็นต้องยื่นมือเข้ามาช่วยเหลือผ่านการ สนับสนุนงบประมาณหรือมาตรการ อุดหนุนที่ชัดเจน ควบคู่ไปกับการ ประกาศใช้กฎหมายฉบับใหม่	ร่างประกาศกระทรวงฉบับนี้มี วัตถุประสงค์ให้โรงงานมีการควบคุม และลดการระบายมลพิษอากาศจาก การเผาไหม้เชื้อเพลิงจากหม้อน้ำ ซึ่งเป็นแหล่งกำเนิดของฝุ่นละอองจาก ภาคอุตสาหกรรม โดยเฉพาะในพื้นที่ กรุงเทพมหานครที่ถูกกำหนดให้เป็น เขตควบคุมมลพิษ ในช่วงเดือนพฤศจิกายน ถึงมีนาคม เป็นการปกป้องสุขภาพ ประชาชนและคุณภาพสิ่งแวดล้อม และเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ ของพนักงานเจ้าหน้าที่สำหรับการควบคุม กำกับ ดูแลโรงงาน รวมถึงการกำหนด นโยบายและสนับสนุนการประกอบ กิจการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ กรณีมาตรการด้านเงินทุน ปัจจุบันมี สิทธิประโยชน์จากสถาบันการเงินที่ สนับสนุนผ่านระบบการรับรอง อุตสาหกรรมสีเขียว เช่น เงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ เงินกู้ประชารัฐ ซึ่งโรงงานสามารถเข้า ร่วมระบบการรับรองอุตสาหกรรม สีเขียวเพื่อรับสิทธิประโยชน์ดังกล่าว รวมถึงการขอรับการส่งเสริมภายใต้ มาตรการยกระดับอุตสาหกรรม (Smart and Sustainable Industry) จาก

ลำดับ ที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็นของ ผู้เสนอร่าง
				สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม การลงทุน (บีโอไอ)
๑๓	ผู้ประกอบการ กิจการ โรงงาน	ไม่เห็นด้วย	การกำหนดค่ามาตรฐานที่ระบายออกจาก ปล่องหม้อน้ำ ในส่วนของ ก๊าซซัลเฟอร์ได ออกไซด์ ไม่เกิน ๑๒๐ ส่วนในล้านส่วนนั้น จะส่งผลให้ผู้ประกอบการกิจการต้องเปลี่ยน ชนิดเชื้อเพลิง เพราะเชื้อเพลิงบางชนิด เช่น น้ำมันเตา แม้จะผ่านระบบบำบัด มลพิษอากาศแล้ว ก็ยังไม่สามารถทำให้ค่า ก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์เป็นไปตามร่าง มาตรฐานฉบับนี้ได้ ซึ่งจะส่งผลกระทบ เรื่องค่าใช้จ่ายในการเปลี่ยนอุปกรณ์ และ ต้นทุนค่าเชื้อเพลิงที่เพิ่มสูงขึ้น เนื่องจาก เชื้อเพลิงสะอาดจะมีราคาสูงกว่า ทั้งนี้ หากจะมีการกำหนดค่ามาตรฐานดังกล่าว ควรมีการส่งเสริมเช่น การสนับสนุน งบประมาณจากทางภาครัฐเพื่อชดเชย ผลกระทบที่จะเกิดต่อผู้ประกอบการ	ร่างประกาศกระทรวงฉบับนี้มี วัตถุประสงค์ให้โรงงานมีการควบคุม และลดการระบายมลพิษอากาศจาก การเผาไหม้เชื้อเพลิงจากหม้อน้ำ ซึ่งเป็นแหล่งกำเนิดของฝุ่นละอองจาก ภาคอุตสาหกรรม โดยเฉพาะในพื้นที่ กรุงเทพมหานครที่ถูกกำหนดให้เป็น เขตควบคุมมลพิษ ในช่วงเดือนพฤศจิกายน ถึงมีนาคม เป็นการปกป้องสุขภาพ ประชาชนและคุณภาพสิ่งแวดล้อม และเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ ของพนักงานเจ้าหน้าที่สำหรับการควบคุม กำกับ ดูแลโรงงาน รวมถึงการกำหนด นโยบายและสนับสนุนการประกอบ กิจการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ กรณีมาตรการด้านเงินทุน ปัจจุบันมี สิทธิประโยชน์จากสถาบันการเงินที่ สนับสนุนผ่านระบบการรับรอง อุตสาหกรรมสีเขียว เช่น เงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ เงินกู้ประชารัฐ ซึ่งโรงงานสามารถเข้า ร่วมระบบการรับรองอุตสาหกรรมสี เขียวเพื่อรับสิทธิประโยชน์ดังกล่าว รวมถึงการขอรับการส่งเสริมภายใต้ มาตรการยกระดับอุตสาหกรรม (Smart and Sustainable Industry) จาก สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม การลงทุน (บีโอไอ)
๑๔	หน่วยงาน เอกชน	ไม่เห็นด้วย	ค่ามาตรฐานใหม่ที่มีการเสนอปรับปรุงยัง ขาดเหตุผลประกอบที่เพียงพอ อีกทั้ง การปรับลดค่ามาตรฐานในลักษณะ กระชั้นหันอาจส่งผลกระทบอย่างมาก ต่อผู้ประกอบการ จึงควรพิจารณา การปรับลดค่ามาตรฐานให้เป็นไป อย่างค่อยเป็นค่อยไป	รับข้อเสนอไปพิจารณาปรับปรุงค่า มาตรฐานให้เหมาะสม และไม่ต่ำกว่า ค่ามาตรฐานที่กระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กำหนด
๑๕	ประชาชน ทั่วไป	ไม่เห็นด้วย	ขอให้ตรวจสอบว่า มีค่าแตกต่างจาก มาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด ตามกฎหมายว่าด้วยส่งเสริมและรักษา คุณภาพสิ่งแวดล้อมหรือไม่ เพราะมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษา	รับข้อเสนอไปพิจารณาปรับปรุงค่า มาตรฐานให้เหมาะสม และไม่ต่ำกว่า ค่ามาตรฐานที่กระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กำหนด

ลำดับ ที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็นของ ผู้เสนอร่าง
			คุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่กำหนดหลักการสำคัญไว้ว่า “กรณีที่มีการกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดตามกฎหมายอื่นใด ต้องเป็นการกำหนดมาตรฐานฯ ที่ไม่ต่ำกว่ามาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕”	
๑๖	หน่วยงาน ของรัฐ	เห็นด้วย	๑. ความสอดคล้องกับหลักการทางรัฐธรรมนูญและหน้าที่ของรัฐ (Alignment with Constitutional Principles and State Duties) ร่างประกาศฉบับนี้ถือเป็นเครื่องมือทางกฎหมายที่สำคัญยิ่งในการทำให้เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบังเกิดผลเป็นรูปธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่ของรัฐในการดูแลรักษาสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมแก่การดำรงชีวิตของประชาชน และการคุ้มครองสิทธิของประชาชนในการได้รับอากาศที่บริสุทธิ์ การกำหนดค่ามาตรฐานมลพิษที่เข้มงวดขึ้นสำหรับโรงงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีความหนาแน่นของประชากรและประสบปัญหามลพิษทางอากาศ โดยเฉพาะฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM_{2.5}) อย่างต่อเนื่อง ถือเป็นการปฏิบัติหน้าที่ของรัฐในการปกป้องสิทธิขั้นพื้นฐานด้านสุขภาพและอนามัยของประชาชนโดยตรง เป็นการแสดงออกถึงความรับผิดชอบของภาครัฐที่ไม่เพียงแต่มุ่งส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ แต่ยังให้ความสำคัญสูงสุดต่อคุณภาพชีวิตและความปลอดภัยของพลเมือง ๒. ความสมเหตุสมผลในมิติทางวิทยาศาสตร์และวิชาการ (Scientific and Technical Justification) ค่ามาตรฐานที่กำหนดไว้ในข้อ ๔ ของร่างประกาศฯ ได้ผ่านการพิจารณาอย่างรอบคอบ โดยอ้างอิงจากข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ที่น่าเชื่อถือ และเทียบเคียงกับมาตรฐานสากลของนานาชาติอารยประเทศ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึง	-

ลำดับ ที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็นของ ผู้เสนอร่าง
			ความทันสมัยและความมุ่งมั่นในการยกระดับมาตรฐานสิ่งแวดล้อมของไทยให้ทัดเทียมนานาชาติ ๑) ฝุ่นละออง (Total Suspended Particulate) ๗๐ มิลลิกรัมต่อลูกบาศก์เมตร: ค่ามาตรฐานนี้มีความเข้มงวดและสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันที่ปัญหาฝุ่น PM_{2.5} ทวีความรุนแรงขึ้น ฝุ่นละอองเป็นสารมลพิษหลักที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพในวงกว้าง การลดการปล่อยฝุ่นจากแหล่งกำเนิดขนาดใหญ่เช่นหม้อน้ำของโรงงานจึงเป็นมาตรการที่มีประสิทธิภาพสูง ค่ามาตรฐานที่ ๗๐ มก./ลบ.ม. เป็นระดับที่มีความท้าทายแต่สามารถบรรลุได้ด้วยเทคโนโลยีระบบควบคุมมลพิษที่มีประสิทธิภาพสูงในปัจจุบัน เช่น ระบบดักจับฝุ่นแบบไฟฟ้าสถิต (Electrostatic Precipitator - ESP) หรือระบบถุงกรอง (Baghouse Filter) ซึ่งจะกระตุ้นให้ผู้ประกอบการลงทุนในเทคโนโลยีสะอาดมากยิ่งขึ้น (๒) ก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ (Sulfur Dioxide) ๑๒๐ ส่วนในล้านส่วน (ppm): SO₂ เป็นสาเหตุสำคัญของฝนกรดและปัญหาระบบทางเดินหายใจ การควบคุมที่ระดับ ๑๒๐ ppm จะเป็นแรงผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนผ่านไปสู่การใช้เชื้อเพลิงที่มีกำมะถันต่ำ (Low-sulfur Fuel) เช่น ก๊าซธรรมชาติ หรือการติดตั้งระบบกำจัดก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ (Flue-Gas Desulfurization - FGD) ซึ่งเป็นไปตามแนวโน้มการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ยั่งยืนทั่วโลก (๓) ก๊าซออกไซด์ของไนโตรเจน (Oxides of Nitrogen) ๑๖๐ ส่วนในล้านส่วน (ppm): NO_x เป็นสารตั้งต้นของการเกิดฝุ่น PM_{2.5} และก๊าซโอโซนภาคพื้นดิน ซึ่งเป็นอันตรายต่อสุขภาพ การกำหนดค่าที่ ๑๖๐ ppm ถือเป็นมาตรฐานที่ทันสมัยและส่งเสริมให้มีการปรับปรุงกระบวนการเผาไหม้ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น หรือติดตั้งเทคโนโลยีการควบคุม เช่น หัวเผาชนิด NO_x ต่ำ (Low-NO_x	

ลำดับ ที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็นของ ผู้เสนอร่าง
			Burner) หรือระบบ Selective Catalytic Reduction (SCR) ซึ่งเป็นการยกระดับเทคโนโลยีกระบวนการผลิตของประเทศโดยรวม ๓. การวิเคราะห์ผลกระทบเชิงเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมอย่างรอบด้าน (Comprehensive Socio-Economic and Environmental Impact Analysis) ข้าพเจ้าเห็นว่าร่างประกาศฯ ฉบับนี้ได้สร้างสมดุลระหว่างผลกระทบในมิติต่างๆ อย่างเหมาะสม ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม: ประโยชน์ที่ได้รับมีความชัดเจนอย่างยิ่ง คือการลดปริมาณมลพิษทางอากาศในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งจะส่งผลโดยตรงต่อการลดความเสี่ยงต่อโรคระบบทางเดินหายใจ โรคหัวใจและหลอดเลือด ลดภาระค่าใช้จ่ายด้านสาธารณสุขของประเทศในระยะยาว และยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดีขึ้น สร้างสภาพแวดล้อมที่น่าอยู่และปลอดภัย ด้านเศรษฐกิจ: แม้ในระยะสั้นอาจส่งผลให้ผู้ประกอบการมีต้นทุนเพิ่มขึ้นจากการลงทุนปรับปรุงหม้อน้ำและติดตั้งระบบบำบัดมลพิษ แต่ในระยะยาวกลับส่งผลดีต่อเศรษฐกิจมหภาคอย่างมีนัยสำคัญ การบังคับใช้มาตรฐานที่เข้มงวดจะกระตุ้นให้เกิดการลงทุนใน "อุตสาหกรรมสีเขียว" (Green Industry) เกิดการจ้างงานในธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสิ่งแวดล้อม และที่สำคัญที่สุดคือการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับสินค้าและภาคอุตสาหกรรมของไทยในเวทีโลก ซึ่งปัจจุบันประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม (ESG: Environmental, Social, and Governance) ได้กลายเป็นเงื่อนไขสำคัญทางการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศ กรอบเวลาการบังคับใช้ที่เหมาะสม: การกำหนดให้ประกาศมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๙ (ตามข้อ ๗ ของร่างฯ) ถือเป็นการให้ระยะเวลาเปลี่ยนผ่านที่สมเหตุสมผล (Reasonable Transition Period) แก่ผู้ประกอบการใน	

ลำดับ ที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็นของ ผู้เสนอร่าง
			การวางแผนทางการเงิน จัดหาเทคโนโลยี และดำเนินการปรับปรุงโรงงานให้สอดคล้อง กับมาตรฐานใหม่ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความ เข้าใจในภาคปฏิบัติและไม่ได้เป็นการสร้าง ภาระแก่ภาคอุตสาหกรรมอย่างกะทันหัน ๔. กรอบการนำไปปฏิบัติและการบังคับใช้ ที่ชัดเจนและมีประสิทธิภาพ (Clear and Effective Implementation Framework) ร่างประกาศฉบับนี้ได้กำหนดวิธีการ ตรวจวัด (ข้อ ๕) และหลักการคำนวณผล (ข้อ ๖) ไว้อย่างชัดเจน โดยอ้างอิงวิธีการ ที่เป็นที่ยอมรับในระดับสากล (U.S. EPA) ซึ่งจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเป็นไป อย่างโปร่งใส เป็นธรรม สามารถตรวจสอบ ได้ และลดข้อโต้แย้งที่อาจเกิดขึ้นระหว่าง หน่วยงานกำกับดูแลและผู้ประกอบการ สร้างสนามแข่งขันที่เท่าเทียม (Level Playing Field) ให้กับทุกโรงงานที่อยู่ ภายใต้ข้อบังคับนี้	

๔) ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดวิธีการตรวจวัดและการคำนวณผลการตรวจวัดตาม
ประกาศฉบับนี้หรือไม่ อย่างไร (ข้อ ๖ ของร่างประกาศฯ)

จำนวนผู้ตอบ ๒๔ ราย
เห็นด้วย ๒๑ ราย
ไม่เห็นด้วย ๓ ราย

ลำดับ ที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็นของ ผู้เสนอร่าง
๑	ประชาชน ทั่วไป	เห็นด้วย	-	-
๒	ผู้ประกอบการ กิจการ โรงงาน	ไม่เห็นด้วย	(ไม่ระบุ)	-
๓	หน่วยงาน เอกชน	เห็นด้วย	-	-
๔	ผู้ประกอบการ กิจการ โรงงาน	เห็นด้วย	ขอให้ยึดหลักตามมาตรฐานที่ประเทศไทย ดูความน่าจะเป็นว่าค่าแต่ละค่ามากเกินไป หรือน้อยกว่านี้จะทำให้ ผลตลาดเคลื่อน หรือไม่อย่างไร อยากให้พิจารณาจาก ผลกระทบที่ประชาชนได้รับต้องมากขนาด ไหน ถึงจะเป็นอันตราย	-

ลำดับ ที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็นของผู้เสนอร่าง
๕	ผู้ประกอบการ กิจการ โรงงาน	ไม่เห็นด้วย	ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยกับการกำหนดวิธีการ ตรวจวัดและการคำนวณผลการตรวจวัด ตามร่างประกาศฉบับนี้ เนื่องจากมี ประเด็นที่ไม่เหมาะสมต่อโรงงานขนาดเล็ก	การกำหนดวิธีการตรวจวัดและการ คำนวณผลการตรวจวัดในร่างประกาศ กระทรวงฉบับนี้ เป็นการกำหนด รายละเอียดวิธีการมาตรฐานสำหรับ การตรวจวัดและเทียบค่ามาตรฐาน ซึ่งเป็นไปตามมาตรฐานสากลและ เป็นมาตรฐานเดียวกัน
๖	ผู้ประกอบการ กิจการ โรงงาน	ไม่เห็นด้วย	ถ้ามีการกำหนดให้ติดตั้งเครื่องวัดอยู่กับที่ จะเป็นการเพิ่มภาระให้กับผู้ประกอบการ	ร่างประกาศกระทรวงฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์ในการควบคุมมลพิษ อากาศจากใช้หม้อน้ำที่มีการเผาไหม้ เชื้อเพลิงทุกชนิด โดยจะต้องควบคุม การระบายมลพิษให้เป็นไปตามที่ ประกาศกำหนด
๗	หน่วยงาน ของรัฐ	เห็นด้วย	-	-
๘	หน่วยงาน ของรัฐ	เห็นด้วย	๑. ความเป็นเลิศด้านวิธีการตรวจวัด (ข้อ ๕): การยึดมั่นในมาตรฐานสากลและ ความยืดหยุ่นเชิงเทคโนโลยี วิธีการ ตรวจวัดที่ระบุไว้สำหรับสารเจือปน แต่ละชนิดนั้น ได้รับการคัดเลือกมาอย่าง พิถีพิถัน โดยอ้างอิงวิธีการที่เป็นที่ยอมรับ ในระดับสากลสูงสุด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง วิธีการขององค์การพิทักษ์สิ่งแวดล้อมแห่ง ประเทศสหรัฐอเมริกา (United States Environmental Protection Agency - US EPA) ซึ่งถือเป็นมาตรฐานอ้างอิง (Standard Reference Method) ที่ทั่วโลกให้ความเชื่อถือสูงสุดในด้าน ความแม่นยำ (Accuracy) ความเที่ยงตรง (Precision) และความสามารถในการ ทวนสอบได้ (Verifiability) (๑) ฝุ่นละออง (Particulate Matter): การกำหนดให้ใช้วิธีของ US EPA เช่น Determination of Particulate Matter Emissions from Stationary Sources เป็นการสร้างบรรทัดฐานที่ชัดเจน ชัดเจนได้แก่ในการตรวจวัด ทำให้ผลที่ได้ มีความน่าเชื่อถือและสามารถใช้เป็น หลักฐานทางกฎหมายได้อย่างสมบูรณ์ การอ้างอิงวิธีการที่หลากหลาย (Low Level Particulate, Metals Emissions)	-

ลำดับ ที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็นของ ผู้เสนอร่าง
			ยังแสดงให้เห็นถึงความเข้าใจในลักษณะของแหล่งกำเนิดที่แตกต่างกัน (๒) ก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ (Sulfur Dioxide): การระบุวิธี Instrumental Analyzer Procedure ควบคู่ไปกับวิธีมาตรฐานอื่น ๆ เป็นการเปิดรับเทคโนโลยีการตรวจวัดแบบต่อเนื่อง (Continuous Emission Monitoring Systems - CEMS) ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ทันสมัยและมีประสิทธิภาพสูงสุดในการติดตามตรวจสอบการระบายมลพิษแบบทันที (Real-time) ทำให้โรงงานสามารถบริหารจัดการกระบวนการเผาไหม้และระบบบำบัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเจ้าหน้าที่สามารถกำกับดูแลได้อย่างใกล้ชิด (๓) ก๊าซออกไซด์ของไนโตรเจน (Oxides of Nitrogen): การระบุวิธีการตรวจวัดที่หลากหลาย (Ion Chromatographic, Spectrophotometric, Instrumental Analyzer, etc.) เป็นการให้ทางเลือกแก่ผู้ประกอบการในการเลือกใช้วิธีที่เหมาะสมกับประเภทของหม้อน้ำเชื้อเพลิง และงบประมาณ แต่ทุกวิธีล้วนเป็นวิธีมาตรฐานที่ได้รับการยอมรับ ทำให้ไม่ลดทอนคุณภาพและความน่าเชื่อถือของผลการตรวจวัดที่สำคัญที่สุด คือ วิธีที่ว่า “หรือวิธีอื่นที่กรมโรงงานอุตสาหกรรมเห็นชอบ” ในทุกข้อย่อยถือเป็นหัวใจสำคัญที่แสดงถึงวิสัยทัศน์และความทันสมัยของประกาศฉบับนี้ เพราะเป็นการสร้างความคล่องตัวสูงสุด (Maximum Flexibility) ในการปรับใช้วิธีการตรวจวัดใหม่ ๆ ที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตโดยไม่ต้องเสียเวลากระบวนการแก้ไขประกาศ ซึ่งจะช่วยให้กฎหมายสามารถก้าวทันเทคโนโลยีได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด ๒. ความแม่นยำและความเป็นธรรมในการคำนวณผล (ข้อ ๖): การสร้างสนามแข่งขันที่เท่าเทียม (Level Playing Field) การกำหนดเงื่อนไขและสภาวะมาตรฐานสำหรับการคำนวณและรายงานผลในข้อ ๖ เป็นมาตรการที่จำเป็นอย่าง	

ลำดับ ที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็นของ ผู้เสนอร่าง
			ยิ่งยวด เพื่อป้องกันการบิดเบือนผลการตรวจวัดและสร้างความเป็นธรรมในการบังคับใช้กฎหมายกับโรงงานทุกแห่งอย่างเท่าเทียมกัน การรายงานผลที่สภาวะมาตรฐาน (ความดัน ๑ บรรยากาศ, อุณหภูมิ ๒๕ องศาเซลเซียส): เป็นหลักการพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ที่จำเป็น เพื่อให้สามารถเปรียบเทียบผลการตรวจวัดจากแหล่งกำเนิดต่าง ๆ หรือช่วงเวลาที่แตกต่างกัน ได้อย่างถูกต้องแม่นยำ โดยจัดผลกระทบจากความแปรผันของอุณหภูมิและความดันบรรยากาศ ณ เวลาที่ตรวจวัด การรายงานผลที่สภาวะแห้ง (Dry Basis): เป็นมาตรการสำคัญในการขจัดอิทธิพลของไอน้ำในก๊าซทิ้ง ซึ่งมีปริมาณแตกต่างกันไปตามชนิดเชื้อเพลิงและสภาวะการทำงานของหม้อน้ำ ไอน้ำมีผลทำให้ความเข้มข้นของสารมลพิษเจือจางลง การคำนวณที่สภาวะแห้งจึงเป็นการวัดความเข้มข้นของมลพิษที่แท้จริงก่อนการเจือจางด้วยไอน้ำ การปรับผลที่ปริมาณออกซิเจนส่วนเกิน (Excess Oxygen) ร้อยละ ๗: นี่เป็นส่วนที่มีนัยสำคัญทางเทคนิคและการกำกับดูแลสูงสุด และข้าพเจ้าขอชื่นชมอย่างยิ่งที่ได้บัญญัติไว้อย่างชัดเจน การเผาไหม้ในหม้อน้ำจำเป็นต้องใช้อากาศ (ออกซิเจน) เกินกว่าปริมาณที่ต้องการตามทฤษฎี ซึ่งปริมาณอากาศส่วนเกินนี้จะไปเจือจางความเข้มข้นของมลพิษที่ระบายออกมา หากไม่มีการกำหนดค่าออกซิเจนอ้างอิง ผู้ประกอบการอาจใช้วิธีการ “โกงผล” โดยการอัดอากาศส่วนเกินเข้าไปในปล่องปริมาณมาก ๆ เพื่อให้ผลการตรวจวัดความเข้มข้นของมลพิษต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ทั้งที่ปริมาณมลพิษที่ปล่อยออกมาทั้งหมด (Mass Emission) ยังคงเท่าเดิม การกำหนดค่าอ้างอิงที่ออกซิเจนส่วนเกินร้อยละ ๗ ถือเป็นมาตรฐานสากลสำหรับหม้อน้ำ (Boiler) เป็นการบังคับให้ทุกโรงงานต้องรายงานผลบนพื้นฐานเดียวกัน ทำให้ค่ามาตรฐานที่กำหนด	

ลำดับ ที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็นของ ผู้เสนอร่าง
			สะท้อนถึงประสิทธิภาพของกระบวนการ เผาไหม้และระบบควบคุมมลพิษอย่าง แท้จริง และเป็นการปิดช่องโหว่ทาง กฎหมายได้อย่างสมบูรณ์	

๕) ท่านเห็นด้วยกับวันที่ประกาศฉบับนี้มีผลใช้บังคับหรือไม่ อย่างไร (ข้อ ๒ ของร่างประกาศฯ)

จำนวนผู้ตอบ ๒๔ ราย
เห็นด้วย ๑๓ ราย
ไม่เห็นด้วย ๑๑ ราย

ลำดับ ที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็นของ ผู้เสนอร่าง
๑	ประชาชน ทั่วไป	เห็นด้วย	เห็นด้วยค่ะ ทุกวันนี้หายใจแล้วรู้สึกกลัวจะ ตายไว้อยู่ตลอดเวลา มลพิษมันเยอะมาก จริงๆ	-
๒	ประชาชน ทั่วไป	เห็นด้วย	-	-
๓	หน่วยงาน ของรัฐ	เห็นด้วย	-	-
๔	ผู้ประกอบการ โรงงาน	เห็นด้วย	-	-
๕	ผู้ประกอบการ โรงงาน	ไม่เห็นด้วย	(ไม่ระบุ)	-
๖	หน่วยงาน เอกชน	ไม่เห็นด้วย	มาตรฐานเชื้อเพลิงที่ใช้ในประเทศไทย และคุณภาพเชื้อเพลิง ต้องปรับปรุงพร้อม มีราคาที่เหมาะสม ไม่งั้นส่งผลกระทบต่อ ต้นทุน หากต้องเปลี่ยนเชื้อเพลิงที่สะอาด ขึ้น ซึ่งมีราคาสูงกว่า ส่งผลต่อต้นทุนใน ระยะยาว เสี่ยงต่อการเสียโอกาสในการ แข่งขันทางธุรกิจ (ตามเหตุผลข้อ ๔)	ร่างประกาศกระทรวงฉบับนี้มี วัตถุประสงค์ให้โรงงานมีการควบคุม และลดการระบายมลพิษอากาศจาก การเผาไหม้เชื้อเพลิงจากหม้อน้ำ ซึ่งเป็นแหล่งกำเนิดของฝุ่นละอองจาก ภาคอุตสาหกรรม โดยเฉพาะในพื้นที่ กรุงเทพมหานครที่ถูกกำหนดให้เป็น เขตควบคุมมลพิษ ในช่วงเดือนพฤศจิกายน ถึงมีนาคม เป็นการปกป้องสุขภาพ ประชาชนและคุณภาพสิ่งแวดล้อม และเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ ของพนักงานเจ้าหน้าที่สำหรับการควบคุม กำกับ ดูแลโรงงาน รวมถึงการกำหนด นโยบายและสนับสนุนการประกอบ กิจการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ กรณีมาตรการด้านเงินทุน ปัจจุบันมี สิทธิประโยชน์จากสถาบันการเงินที่

ลำดับ ที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็นของ ผู้เสนอร่าง
				สนับสนุนผ่านระบบการรับรอง อุตสาหกรรมสีเขียว เช่น เงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ เงินกู้ประชารัฐ ซึ่งโรงงานสามารถเข้า ร่วมระบบการรับรองอุตสาหกรรมสี เขียวเพื่อรับสิทธิประโยชน์ดังกล่าว รวมถึงการขอรับการส่งเสริมภายใต้ มาตรการยกระดับอุตสาหกรรม (Smart and Sustainable Industry) จาก สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม การลงทุน (บีโอไอ)
๗	ผู้ประกอบการ กิจการ โรงงาน	ไม่เห็นด้วย	ควรขยายระยะเวลาอีกหน่อย และใน ระหว่างนี้ ควรจัดการติดตามผลของแต่ละ โรงงาน	รับข้อเสนอแนะไปพิจารณาประกอบ การปรับปรุงร่างประกาศให้มีความเหมาะสม ต่อไป
๘	ผู้ประกอบการ กิจการ โรงงาน	ไม่เห็นด้วย	โรงงานขนาดเล็กต้องใช้เวลาเตรียม ความพร้อมด้านระบบและงบประมาณ ผู้ประกอบการอาจไม่สามารถนัดหมาย ผู้ตรวจวัดได้ทันเวลาต้องมีเวลาทดลอง หรือทดสอบวิธีตรวจวัดใหม่ก่อนใช้งานจริง โรงงานที่ใช้ Boiler ขนาดเล็กและ เชื้อเพลิงแก๊สมีผลกระทบน้อย แต่การระ เอกสารสูงแม้ Boiler ใช้แก๊สจะปล่อย PM _{2.5} ต่ำมากแต่การระด้านเอกสาร การตรวจวัด และการจัดระบบรายงานยัง เพิ่มขึ้นดังนั้น ควรมีเวลาปรับตัว ให้สอดคล้องกับกฎหมายใหม่	รับข้อเสนอแนะไปพิจารณาประกอบ การปรับปรุงร่างประกาศให้มีความเหมาะสม ต่อไป
๙	หน่วยงาน เอกชน	เห็นด้วย	-	-
๑๐	ผู้ประกอบการ กิจการ โรงงาน	ไม่เห็นด้วย	วันกระชั้นชิดเกินไป	รับข้อเสนอแนะไปพิจารณาประกอบ การปรับปรุงร่างประกาศให้มีความเหมาะสม ต่อไป
๑๑	ผู้ประกอบการ กิจการ โรงงาน	ไม่เห็นด้วย	ประกาศฉบับนี้มีผลบังคับใช้เร็วเกินไป เนื่องจากหากกำหนดค่ามาตรฐานตาม ร่างกฎหมายฉบับนี้ จะส่งผลให้ผู้ประกอบ กิจการจำเป็นต้องเปลี่ยนอุปกรณ์ของ หม้อน้ำ และชนิดเชื้อเพลิง ซึ่งจำเป็นต้อง สั่งอุปกรณ์จากต่างประเทศ รวมไปถึงของ อนุญาตการจัดเก็บเชื้อเพลิงกับกรมธุรกิจ พลังงาน ซึ่งต้องใช้ระยะเวลาในการ ดำเนินงานไม่น้อยกว่า ๑ ปี การกำหนด วันที่มีผลบังคับใช้ ๑ ก.ค.๒๕๖๙ จึงอาจ	รับข้อเสนอแนะไปพิจารณาประกอบ การปรับปรุงร่างประกาศให้มีความเหมาะสม ต่อไป

ลำดับ ที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็นของ ผู้เสนอร่าง
			ส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการ ทั้งนี้ ควรมีบทเฉพาะกาลเพิ่มเติมกรณี จำเป็นต้องเปลี่ยนชนิดเชื้อเพลิง อาจกำหนดระยะเวลาที่มีผลบังคับใช้ ออกไปอีก	
๑๒	ผู้ประกอบการ กิจการ โรงงาน	ไม่เห็นด้วย	การกำหนดวันมีผลบังคับใช้ในวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๙ ถือเป็นกรอบ ระยะเวลาที่กระชั้นชิดเกินกว่า ความสามารถในการปฏิบัติงานจริง เนื่องจากการปฏิบัติตามร่างมาตรฐาน ดังกล่าว ผู้ประกอบการจำเป็นต้อง ปรับเปลี่ยนทั้งอุปกรณ์หม้อน้ำและชนิด เชื้อเพลิง ซึ่งมีขั้นตอนซับซ้อนและ ใช้เวลานานโดยเฉพาะอย่างยิ่ง การจัดหา อุปกรณ์หม้อน้ำและชิ้นส่วนที่เกี่ยวข้อง จำเป็นต้องนำเข้าจากต่างประเทศ กอบรับขั้นตอนการขออนุญาตจัดเก็บ เชื้อเพลิงประเภทใหม่กับกรมธุรกิจ พลังงาน ซึ่งต้องใช้ระยะเวลาดำเนินการ รวมแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ปี ด้วยเหตุนี้ เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถปรับตัวได้ ทันตามกฎหมาย จึงขอเสนอให้พิจารณา บัญญัติ 'บทเฉพาะกาล' เพิ่มเติม เพื่อขยายระยะเวลาการบังคับใช้สำหรับ กรณีที่ต้องมีการเปลี่ยนแปลง ชนิดเชื้อเพลิงและเครื่องจักร เพื่อให้ สอดคล้องกับความเป็นจริงในทางปฏิบัติ	รับข้อเสนอแนะไปพิจารณาประกอบ การปรับปรุงร่างประกาศให้มีความเหมาะสม ต่อไป
๑๓	ผู้ประกอบการ กิจการ โรงงาน	ไม่เห็นด้วย	ประกาศฉบับนี้มีผลบังคับใช้เร็วเกินไป เนื่องจากหากกำหนดมาตรฐานตามร่าง กฎหมายฉบับนี้ จะส่งผลให้ผู้ประกอบ กิจการจำเป็นต้องเปลี่ยนอุปกรณ์ของหม้อ น้ำ และชนิดเชื้อเพลิง ซึ่งจำเป็นต้องสั่ง อุปกรณ์จากต่างประเทศ รวมไปถึงของ อนุญาตการจัดเก็บเชื้อเพลิง กับกรมธุรกิจ พลังงาน ซึ่งต้องใช้ระยะเวลาในการ ดำเนินงานไม่น้อยกว่า ๑ ปี การกำหนด วันที่มีผลบังคับใช้ ๑ ก.ค. ๒๕๖๙ จึงอาจ ส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการ ทั้งนี้ควรมีบทเฉพาะกาลเพิ่มเติมกรณี ที่จำเป็นต้องเปลี่ยนชนิดเชื้อเพลิง อาจกำหนดระยะเวลาที่มีผลบังคับใช้ ออกไปอีก	รับข้อเสนอแนะไปพิจารณาประกอบ การปรับปรุงร่างประกาศให้มีความเหมาะสม ต่อไป

ลำดับ ที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็นของ ผู้เสนอร่าง
๑๔	ผู้ประกอบการ กิจการ โรงงาน	ไม่เห็นด้วย	๑. ประกาศฉบับนี้มีผลบังคับใช้เร็วเกินกว่าทางปฏิบัติ ๒. การปฏิบัติตามเกณฑ์ต้องเปลี่ยนอุปกรณ์หม้อน้ำและเชื้อเพลิง ๓. อุปกรณ์จำเป็นต้องสั่งนำเข้าจากต่างประเทศซึ่งใช้เวลานาน ๔. ต้องขออนุญาตสถานที่จัดเก็บเชื้อเพลิงใหม่กับกรมธุรกิจพลังงาน ๕. ขั้นตอนการขออนุญาตต้องใช้เวลาดำเนินการไม่น้อยกว่า ๑ ปี ๖. กำหนดการวันที่ ๑ ก.ค. ๒๕๖๙ จึงไม่สามารถดำเนินการได้ทัน ๗. ระยะเวลาที่กระชั้นชิดจะส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการ ๘. ควรพิจารณาเพิ่มบทเฉพาะกาลในประกาศฉบับนี้ ๙. ควรผ่อนผันสำหรับกรณีที่ต้องเปลี่ยนชนิดเชื้อเพลิง ๑๐. ขอให้กำหนดระยะเวลาที่มีผลบังคับใช้ออกไปอีกระยะหนึ่ง	รับข้อเสนอแนะไปพิจารณาประกอบการปรับปรุงร่างประกาศให้มีเหมาะสมต่อไป
๑๕	หน่วยงาน เอกชน	ไม่เห็นด้วย	เนื่องจากระยะเวลาในการปรับเปลี่ยนมีความสั้นและกระชั้นชิดเกินไป ทำให้ผู้ประกอบการไม่มีเวลามากพอในการปรับตัว ไม่ว่าจะเป็นการติดตั้งระบบบำบัดเพิ่มเติม หรือการจัดหาเชื้อเพลิงทดแทน ซึ่งล้วนต้องใช้เวลาในการดำเนินการ หากมีความจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนตามกฎหมาย ควรให้ระยะเวลาแก่ผู้ประกอบการในการปรับตัวมากกว่านี้ พร้อมทั้งมีมาตรการสนับสนุนเพิ่มเติมจากภาครัฐ	รับข้อเสนอแนะไปพิจารณาประกอบการปรับปรุงร่างประกาศให้มีเหมาะสมต่อไป
๑๖	หน่วยงาน ของรัฐ	เห็นด้วย	คำอธิบายขยายความในมุมมองเชิงบริหารและวิชาการระดับสูง วันที่ ๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๙ คือ จุดดุลยภาพเชิงกลยุทธ์ (Strategic Equilibrium Point) ที่ผ่านการสังเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องอย่างครบวงจร อันได้แก่: ๑. มิติด้านผู้ประกอบการกิจการโรงงาน: การให้ระยะเวลาเปลี่ยนผ่านที่สมเหตุสมผล (Reasonable Transition Period) มาตรฐานใหม่ที่กำหนดในประกาศนี้ ทั้งค่าฝุ่นละออง (TSP) ที่ ๗๐ มก./ลบ.ม., ก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์	-

ลำดับ ที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็นของ ผู้เสนอร่าง
			(SO₂) ที่ ๑๒๐ ppm และออกไซด์ของไนโตรเจน (NO_x) ที่ ๑๖๐ ppm ถือเป็นมาตรฐานที่เข้มงวดขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ การให้ระยะเวลาเตรียมการประมาณ ๑๐-๑๑ เดือน (นับจากวันร่างประกาศ ๑๓ ส.ค. ๒๕๖๘) เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งยวด เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถดำเนินการปรับตัวได้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ ดังนี้ การประเมินทางเทคนิคและวิศวกรรม (Technical & Engineering Assessment): ผู้ประกอบการจำเป็นต้องใช้เวลาในการประเมินระบบหม้อน้ำและระบบบำบัดมลพิษอากาศเดิม ว่าสามารถปรับปรุง (Retrofit) หรือต้องลงทุนติดตั้งใหม่ (New Installation) เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐาน การศึกษาและเลือกสรรเทคโนโลยี (Technology Research & Selection): การเลือกเทคโนโลยีบำบัดมลพิษที่เหมาะสม เช่น ระบบดักจับฝุ่นแบบไฟฟ้าสถิต (ESP), ระบบถุงกรอง (Baghouse Filter), ระบบกำจัดก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ (FGD/Scrubber), หรือระบบควบคุมก๊าซออกไซด์ของไนโตรเจน (SCR/SNCR) ต้องใช้เวลาในการศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิภาพ ความคุ้มค่าในการลงทุน และความเหมาะสมกับประเภทเชื้อเพลิงและขนาดของหม้อน้ำ การวางแผนงบประมาณและการจัดหาแหล่งเงินทุน (Budgeting & Financing): การลงทุนในเทคโนโลยีสะอาดเป็นการลงทุนขนาดใหญ่ ผู้ประกอบการต้องมีเวลาในการจัดทำแผนการลงทุน จัดสรรงบประมาณ หรือดำเนินการขอสินเชื่อจากสถาบันการเงิน ซึ่งเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนและใช้เวลา กระบวนการจัดซื้อจัดจ้างและติดตั้ง (Procurement & Installation): การสั่งซื้ออุปกรณ์จากต่างประเทศ การขนส่ง การติดตั้งโดยทีมวิศวกรผู้เชี่ยวชาญ และการหยุดสายการผลิตชั่วคราวเพื่อทำการติดตั้ง เป็นกระบวนการ	

ลำดับ ที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็นของ ผู้เสนอร่าง
			ที่ต้องมีการวางแผนล่วงหน้าอย่างรัดกุม การทดสอบระบบและการฝึกอบรมบุคลากร (System Testing & Personnel Training): หลังจากติดตั้งแล้ว จำเป็นต้องมีการทดสอบประสิทธิภาพของระบบ (Performance Test) และปรับจูนการทำงาน (Calibration) รวมถึงการฝึกอบรมบุคลากรให้สามารถควบคุมดูแลรักษาระบบได้อย่างถูกต้อง หากกำหนดวันบังคับใช้เร็วเกินไป จะเป็นการผลักภาระให้ผู้ประกอบการอย่างไม่เป็นธรรม อาจนำไปสู่การเลือกใช้เทคโนโลยีที่ไม่เหมาะสม การติดตั้งที่ไม่ได้มาตรฐาน หรือแม้กระทั่งการหลีกเลี่ยงกฎหมาย ซึ่งจะทำให้วัตถุประสงค์ของประกาศไม่บรรลุผล ๒. มิติด้านหน่วยงานกำกับดูแล: การเตรียมความพร้อมเพื่อการบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด กรมโรงงานอุตสาหกรรมและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจำเป็นต้องมีเวลาในการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการบังคับใช้มาตรฐานใหม่เช่นกัน การจัดทำแนวปฏิบัติและคู่มือ: จัดทำเอกสารทางวิชาการและแนวทางการตรวจวัดตามข้อ ๕ ของประกาศให้ชัดเจน เพื่อเป็นมาตรฐานเดียวกันสำหรับเจ้าหน้าที่และผู้ประกอบการ การพัฒนาศักยภาพบุคลากร: จัดอบรมเจ้าหน้าที่ให้มีความรู้ความเข้าใจในมาตรฐานใหม่ วิธีการตรวจวัดที่ซับซ้อนและเทคโนโลยีบำบัดมลพิษรูปแบบต่างๆ เพื่อให้สามารถกำกับดูแลและให้คำแนะนำแก่โรงงานได้อย่างถูกต้อง การพัฒนาระบบตรวจติดตามและฐานข้อมูล: เตรียมความพร้อมของระบบการรับรายงานผลการตรวจวัด การวิเคราะห์ข้อมูล และการตรวจติดตามอย่างต่อเนื่อง (Continuous Emission Monitoring Systems: CEMS) การสื่อสารและสร้างความเข้าใจ: ดำเนินการประชาสัมพันธ์เชิงรุก เพื่อสร้างความเข้าใจและตระหนักรู้แก่ผู้ประกอบการและสาธารณชนถึงความสำคัญและแนว	

ลำดับ ที่	หน่วยงาน	ข้อคิดเห็น	ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็นของ ผู้เสนอร่าง
			ทางการปฏิบัติตามประกาศนี้ ๓. มิติด้านหลักนิติรัฐและการบริหาร ราชการแผ่นดินที่ดี (Rule of Law & Good Governance) การกำหนด ระยะเวลาเปลี่ยนผ่านสอดคล้องกับ หลักการบริหารราชการแผ่นดินที่ดีอย่างยิ่ง หลักความได้สัดส่วน (Principle of Proportionality): เป็นมาตรการที่ได้ สัดส่วนระหว่างประโยชน์สาธารณะในการ มีอากาศที่สะอาด กับภาระที่เกิดขึ้นกับ ผู้ประกอบการ โดยไม่สร้างภาระที่หนัก หน่วงเกินความจำเป็นในระยะเวลาอันสั้น หลักความแน่นอนแห่งนิติฐานะ (Principle of Legal Certainty): การประกาศล่วงหน้าเป็นระยะเวลา พอสมควร ทำให้ผู้ประกอบการสามารถ คาดการณ์และวางแผนการดำเนินธุรกิจ ของตนได้ สร้างความเชื่อมั่นในการบังคับ ใช้กฎหมายของภาครัฐ ๔. มิติด้านความสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง การดำเนินการนี้ เป็นการปฏิบัติหน้าที่ของรัฐตามที่ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยกำหนด ในการคุ้มครองสิทธิของประชาชน ที่จะดำรงชีวิตอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดีและ ปลอดภัยจากมลพิษ ขณะเดียวกันก็ต้อง เคารพสิทธิในการประกอบอาชีพของ ผู้ประกอบการ การให้ระยะเวลาที่ เหมาะสมจึงเป็นกลไกสำคัญในการสร้าง สมดุลระหว่างสิทธิและหน้าที่ของทุกฝ่าย ตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ และ เป็นไปตามแนวทางการออกกฎหมาย ลำดับรองภายใต้พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่มุ่งส่งเสริมและกำกับดูแล ภาคอุตสาหกรรมให้เติบโตควบคู่ไปกับ การดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม	